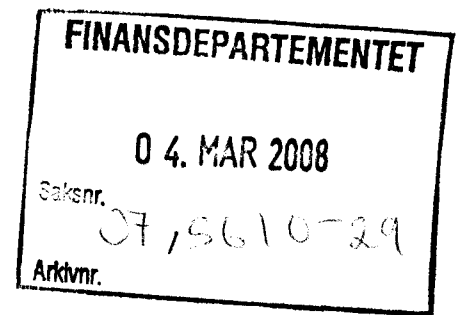

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Oslo, 03.03.2008

Høring – Tiltak for å bedre og stabilisere rettighetsforholdet mellom selveid kapital og grunnfondsbeviserens kapital

Vi viser til Finansdepartementets høringsbrev av 20. desember 2007.

Det foreslås ny § 14c i forskrift om endringer i forskrift av 7. februar 2001 om grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringselskaper. Der foreslås det at verdsettelsen utført av uavhengig sakkyndig skal bekreftes av statsautorisert eller registrert revisor. I høringsteksten til paragrafen opplyses det at aksjelovgivningens regler om revisorbekreftelse er gitt tilsvarende anvendelse. Prinsippene i aksjelovene er at for verdsettelse utarbeidet av styret må det innhentes uavhengig uttalelse fra revisor. For verdsettelse gitt av uavhengig sakkyndig er ikke dette påkrevd. Vi stiller derfor spørsmål til om behovet for en revisoruttalelse på verdsettelsen fra en uavhengig sakkyndig da aksjelovgivningens utgangspunkt er at en slik revisoruttalelse skal sikre uavhengigheten.

Det fremgår ikke klart av forskriften, eller av høringsteksten, hva revisor konkret er ment å attestere og hvilke kriterier revisor skal legge til grunn for sin uttalelse. "Verdsettelsen" består av mange ulike element og hvert element har sine kriterier knyttet til måling/vurdering.

Det bør med andre ord klart beskrives i forskriften hva knyttet til verdsettelsen revisor skal uttale seg om og hvilke kriterier revisor skal legge til grunn for uttalelsen om de enkelte elementene.

I Den norske Revisorforenings arbeid med oppdatering av attestasjonsstandarden for revisors uttalelser, redegjørelser og bekreftelser etter selskapslovgivningen (SA 3802), er det beskrevet hvilke ulike sikkerhetsnivåer som benyttes i revisors uttalelser i denne sammenheng. Disse sikkerhetsnivåene vil igjen være avgjørende for revisors ansvar knyttet til uttalelsen. Den foreslåtte forskriftsteksten i ny § 14 c benytter begrepet "bekreftelse" for beskrivelse av revisors arbeid. Å avgi en "bekreftelse" er i SA 3802 knyttet til revisors uttalelser med høy sikkerhet (garanti) og revisor vil da være objektivt ansvarlig for informasjonen som gis. En slik uttalelse kan ikke revisor

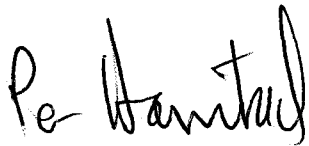
gi i tilfeller som beskrevet i § 14 c da det her er skjønnsmessig fastsatte verdier som er basis for revisors uttalelse.

Gitt at det i forskriftsteksten klargjøres hva revisor konkret skal uttale seg om og hvilke kriterier som skal legges til grunn (se diskusjonen ovenfor), vil revisor i dette tilfellet kunne gi en attestasjonsuttalelse med høy, men ikke absolutt sikkerhet og revisor vil da ha et culpa-ansvar knyttet til informasjonen som gis.

For å klargjøre hvilke sikkerhet som skal gis i revisors uttalelse og hvilket ansvar revisor har knyttet til informasjonen som gis, bør § 14 c tredje punktum omskrives til: "Verdsettelsen skal attesteres av en statsautorisert eller registrert revisor" (I tillegg bør beskrivelsen av hva revisor konkret skal uttale seg om og hvilke kriterier som skal legges til grunn innarbeides).

Et siste punkt vi vil påpeke er at det i forskriftsteksten klart bør fremgå hvem revisor skal avgi attestasjonen til. Det bør klart fremgå at oppdragsgiver og adressat er institusjonens øverste myndighet til tross for at det er det dissenterende medlem som kan kreve uavhengig verdsettelse. Dette er viktig for å sikre at attestasjonen vil komme alle til kjennskap uansett konklusjon. På grunn av revisors taushetsplikt vil revisor bare kunne rapportere til oppdragsgiver.

Med vennlig hilsen
Den norske Revisorforening

Per Hanstad
Administrerende direktør

for Harald Brandsås
Fagdirektør